

Turistes a la platja del Trabucador, al delta de l'Ebre, l'estiu del 2020. FOTO: JOAN REVILLAS

Economia

El sector agroalimentari i el turisme frenen l'impacte de la crisi de la covid a l'Ebre

El territori ha sigut més resiliència gràcies als seus factors de competitivitat, que coincideixen plenament amb els valors postpandèmia, segons un informe de la Universitat Rovira i Virgili

MARINA PALLÁS CATURLA
TORTOSA

El sector agroalimentari i el turisme han permès frenar l'impacte de la crisi de la COVID-19 a les Terres de l'Ebre. El territori ha sigut més resiliència gràcies als seus factors de competitivitat, que coincideixen plenament amb els valors postpandèmia (ligats a la sostenibilitat i un turisme de baixa densitat). És la principal conclusió de l'Informe d'Economia Local i Regional de les Terres de l'Ebre 2020 que va presentar ahir al vespre la Càtedra d'Economia Local i Regional de la Universitat Rovira i Virgili.

La pandèmia va provocar el 2020 un xoc socioeconòmic i únic per la seua envergadura i globalitat, només comparable a períodes

de guerra o gran inestabilitat. La crisi derivada de la pandèmia ha provocat una caiguda generalitzada de l'activitat econòmica de forma desigual. A nivell global la disminució ha estat diversa, afectant alguns sectors i territoris més que d'altres. «A les Terres de l'Ebre no ha anat gairebé bé, però millor que a la resta. La seva especialització agrària, agroalimentària, en serveis col·lectius i en un turisme de baixa densitat ha permès reduir el desastre», va explicar el director de la Càtedra, Juan Antonio Duro.

El 2020 a les Terres de l'Ebre els cotitzadors fins i tot van pujar un 0,7%, en contrast amb la caiguda a Catalunya. «A l'Ebre s'ha donat que l'evolució amaga evolucions molt dolentes d'alguns sectors i d'altres de millors. Van guanyar

cotitzants el 2020 els serveis col·lectius com educació o sanitat, i activitats lligades al comerç agroalimentari, de gran importància a l'Ebre. Però altres sectors van baixar en cotitzants com el sector del turisme i de l'oci. Són els que més han patit la crisi. L'al·lotjament, els restaurants, les activitats culturals...», concreta Duro.

Així, un dels principals problemes des del punt de vista social que ha deixat la pandèmia ha estat la ruptura de la davallada continuada de l'atur, que tenia lloc des de 2015.

Després de cinc anys consecutius de bones xifres (encara que s'anaven desaccelerant), la tendència ha girat i el 2020 l'atur ha crescut a les Terres de l'Ebre un 19,93%. Les xifres de l'atur,

però, no són definitives, ja que cal tenir en compte els EERTO.

Pel que fa al sector primari, la dada més preocupant és la continuada davallada d'afiliats del sector primari al règim especial de treballadors autònoms, que també ha continuat aquest any. Les dades dels aturats registrats en el sector també assenyalen un repunt de l'atur en aquesta branca d'activitat a les Terres de l'Ebre, circumstància que no es donava des de la crisi econòmica del 2008.

Quant a l'evolució demogràfica, hi ha hagut un cert creixement demogràfic poc esperat, del 0,67%, en municipis de l'interior del Montsià com Godall o Freginals, municipis costaners i capitals de comarca. La població a les Terres de l'Ebre el 2020 és de

Fortaleses

- **La localització.** Malgrat haver-se vist la localització de les Terres de l'Ebre com un aspecte negatiu és més aviat al contrari. Es troba enmig del corredor del Mediterrani.
- **Sector primari.** La pandèmia ha posat de manifest la fortaleza i importància d'aquest sector que cal seguir potenciant.
- **Sostenibilitat.** Valor vital en temps de pandèmia i que fa molts anys que l'Ebre reivindica (és Reserva de la Biosfera des del 2013).
- **Turisme de baixa densitat.** Vinculat al valor de sostenibilitat i espais naturals.
- **Logística.** Hi ha disponibilitat de sòl industrial en espais estratègics.

179.574 residents, una dada que, malgrat la pandèmia, suposa un increment de 1.187 que trenca una sèrie decreixent que es remuntava al 2014.

Optimisme

Però les dades permeten ser optimistes especialment en el turisme. Clarament s'hi veu la major resistència de les marques menys denses com l'Alt Pirineu i Aran o les Terres de l'Ebre. En el cas de l'Ebre, per exemple, s'ha aconseguit el 75% de la demanda hotelera que es va tenir el 2019 en pernoctacions.

«També aquest 2021 el territori ha tingut un grau de resistència molt important, i la demanda hotelera només ha sigut un 4% menys que el 2019. La Vall d'Aran i les Terres de l'Ebre van tornar a «triomfar» l'estiu del 2021, amb els seus valors naturals i d'espais poc congestionats», va valorar el director. «Però la pregunta és en quina mesura això es podrà aguantar. És previsible que la retenció vagi en augment, però també els altres territoris aniran recuperant demanda».

Per a Duro, l'Ebre té uns factors de competitivitat «amb un matching perfecte amb els valors postpandèmia. Tenim una sensació d'alegria, ja que allò que veníem pregonant de fa anys està donant els seus fruits».

No obstant això, Duro va apuntar que les comarques del Montsià i el Baix Ebre, pels seus factors de competitivitat, com ara la seua localització, «haurien de tenir un PIB per càpita un 15% com a mínim més alt».

Duro també va considerar com a vital la creació de l'Agència de Desenvolupament de l'Ebre i va fer un esment molt positiu de l'arribada de la industrial Kronospan a Tortosa, titllant-la «d'històrica».